

Взаимоотношения между съпрузи (Колосяни 3:18-19)

v Написани по едно и също време, посланията до Колосяни и Ефесяни съдържат сходни (и допълващи се) съвети относно съпрузите (Колосяни 3:18-19; Ефесяни 5:21-33).

— Жените са подчинени на мъжете си (Колосяни 3:18; Ефесяни 5:22-24)

(1) Това подчинение е в рамките на взаимното подчинение (Ефесяни 5:21) и трябва да бъде „както подобава в Господа“.

— Мъжете трябва да обичат жените си (Колосяни 3:19; Ефесяни 5:28)

(1) Да ги обичат с същата любов, с която Христос ни е възлюбил (Еф. 5:25)

(2) Те са отговорни за собственото си благополучие (Еф. 5:29)

(3) Да не бъдат „сурови“ (да не ги огорчават, да не се държат грубо или насилствено, да не бъдат тиранични)

v Двамата съпрузи трябва да работят като екип, да се консултират един с друг и да вземат решения единодушно, като съпругът е идеалният лидер на семейството. Всеки трябва винаги да търси благополучието на другия.

В Взаимоотношения между родители и деца (Колосяни 3:20-21)

v В днешното общество думата „родители“ трябва да се отнася както за установените бракове, така и за семействата с един родител. Според Павел, здравите взаимоотношения не са само отговорност на родителите, но и на самите деца.

— Отговорности на синовете и дъщерите (Колосяни 3:20; Ефесяни 6:1-3)

(1) Послушанието на децата не е по избор

(2) Това послушание се основава на четвъртата заповед

(3) Освен това, послушанието носи своя награда

— Отговорности на родителите (Колосяни 3:21; Ефесяни 6:4)

(1) Възпитавайте ги, без да ги ядосвате или дразните, за да не ги обезкуражавате

(2) Не ги ядосвайте, като се държите нетърпеливо или капризно

(3) Възпитавайте ги в Божиите пътища (Второзаконие 6:6-7; Притчи 22:6)

v Сутрешното и/или вечерното семейно поклонение е важно за нашите деца, за да научат за Бога и да вземат решения за вечния живот. И нека не забравяме, че нашият пример е най-големият възпитател на нашите деца.

С Отношения между шефове и работници (Колосяни 3:22-25; 4:1)

v Отношенията на слугинство, които са съществували по времето на Павел, нямат много общо с видовете робство, които, за съжаление, все още съществуват днес. Следователно, трябва да разберем този съвет в контекста на отношенията между шеф и подчинен.

— Поведение на подчинените (Колосяни 3:22-25; Ефесяни 6:5-8)

- (1) Винаги давайте най-доброто от себе си, дори и никой да не ви гледа
- (2) Стремете се към съвършенство в работата си, сякаш я вършите за Бога
- (3) Приемайте порицанието, когато е оправдано
- (4) Добрата работа се отплаща
- (5) Лошият шеф не ни освобождава от подчинение (1Пет. 2:18)

— Поведение на шефовете (Колосяни 4:1; Ефесяни 6:9)

- (1) Да ръководят с справедливост и праведност
- (2) Да не използват заплахи или капризни изисквания
- (3) Всеки шеф има шеф над себе си, пред когото ще отговаря

✓ Всички ние, шефове или подчинени, сме слуги (роби) на Христос, тъй като му служим.

D Взаимоотношения в църквата (Колосяни 4:2-4)

✓ Ние сме призвани да „се молим един за друг”, защото „молитвата на праведния човек е силна и ефективна” (Яков 5:16 NIV).

✓ Освен сутрешните и вечерните молитви, Павел предлага да се молим по всяко време (Колосяни 4:2; Ефесяни 6:18; 1 Солунци 5:17). Точно както Неемия се молеше тихо пред царя (Неемия 2:4), ние имаме привилегиата да се молим на всяко място и във всяка ситуация.

✓ Освен това, имаме увереността, че Светият Дух ще преобрази молитвата ни, за да я направи ефективна (Римляни 8:26).

✓ Павел отправя специална молба да се молим за онези, които проповядват Евангелието (Колосяни 4:3-4; Ефесяни 6:19). Няма значение дали проповедникът има малко или много опит в евангелизацията; никой не е достатъчно добър за тази работа. Самият Павел не само се молеше, но и помоли братята да се молят за него, за да бъдат думите му правилни.

E Отношения с невярващите (Колосяни 4:5-6)

✓ Ние имаме големи предимства: научихме какво е направил Исус за нас; приехме го; и имаме увереността за спасението.

✓ Знаем това, защото някой ни го е казал. По същия начин трябва да го споделим с другите. Как Павел казва, че трябва да се отнасяме към „външните”, тези, които все още не познават Исус (Колосяни 4:5-6)?

— С мъдрост. Нуждаем се от „мъдростта, която идва от небето” (Яков 3:17) в отношенията си с тези, които все още не познават Исус.

— С любезни думи. Думите ни трябва винаги да бъдат учтиви, за да ни слушат с удоволствие.

— С думи, „подправени със сол“. Разговорът трябва да бъде подходящ и адаптиран към човека и обкръжаващата го среда.

— Отговаряйки на всеки човек по подходящ начин. Тъй като всеки човек е различен, Светият Дух ще ни води как да реагираме във всяка ситуация.